

SZENTMÁRTONI JÁNOS

Férfikorom

*Korom, korom, férfikorom
talicskányi kormát tolom.*

*Változtatok most majd ezen:
nem indulok, nem érkezem,*

*Elégettem negyven évet,
mint az eső, szemerkélek.*

*csöndes szemmel bandukolok,
belehalni sem nagy dolog.*

*Felkap a szél, szertepörget,
elkergetem a felhőket.*

*S amit eddig nem éreztem,
elvesztettem, bevéreztem*

*Korma ennyi életemnek.
Krampuszai itt teremnek,*

*– újra érzem, újra látom
illatokban, láthatáron.*

*körbetáncol, link egy banda,
nem is igen hagy magamra.*

*Napfény fürdet, eső áztat,
odahagyom talicskámat.*

*Pedig szükség csöndre volna,
azért szállong férfi korma.*

*Nem akarok én majd semmit:
dalcsipetnyit, verseresznyt,*

*Hol tartok, még nem tudhatom:
hegy tetején?, hegyoldalon?*

*félúton egy jó kis házat,
felcsapni majd nagyapának,*

*De mikor majd lejt a pálya,
hívjon a völgy szivárványa.*

*erdőt járni hű kutyámmal,
ülni a pokolnak háttal.*

*Idáig csak elrobogtam.
Túl sok még a volt a mostban.*

*(Hisz szavak gyantacsöppjében
az egészszet örökélem.)*

*Jövőmből is elégettem
jó pár évet, jó pár tettem.*

*Korom, korom, férfikorom
talicskányi kormát tolom.*

*Elégettem negyven évet,
mint az eső, szemerkélek.*

Eső előtt hazaérni

*Jó volna még eső előtt hazaérni.
Nem zaklatni föl Istent,
se háborúval, se mással.
Hazák sírjait kikerülve
elérni a tengert:
tutajt ácsolni álmainkból –
otthonig repítsen a megszokás.
A gyerekkor utcáit újrjárni,
egész testünkkel olvasva
egykori léptek kottalapját.
Megállni egy-egy percre,
behunyt szemmel ácsorogni,
hogy átússzon rajtunk minden.
A szél illatokat szállít épp,
s egy Chopin-keringőt –
elrobogó ablakában
fiatal édesanyánk könnyököl,
tavaszi szemében az ősz színeivel.
A zihálva dadogót,
aki unokák hírnökeként
átnyargalt fél életen
a rá bízott hírrel,
megsimogatni s odahagyni –
nem okolni őt,
amiért feledte az üzenet lényegét.
Mint aki tóra lép,
oly könnyedén lebegni tovább,
ha kell, hát a biztos pusztulásba.
A költő nyomán kiülni a Holdra,
láblógatva tűnődni a Földön:
Bulgakov labdája
ahogy a szívünkön átgurul.*

*Jó volna még eső előtt hazaérni.
Lassan úgy vagyok:
mindegy, hová.
Csak haza.*